

Pf.IV.20.748/2014/8.

A Debreceni Ítéltábla a dr. Porcsalmy Gergely Csanád Ügyvédi Iroda CÍME., ügyintéző: dr. Porcsalmy Gergely Csanád ügyvéd) által képviselt FELPERES NEVE(FELPERES CÍME) felperesnek, a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (CÍME., ügyintéző: dr. Dobrossy István pártfogó ügyvéd) által képviselt I.R. ALPERES NEVE (I.R. ALPERES CÍME) I.r. és a Buzás Ügyvédi Iroda (CÍME., ügyintéző: dr. Buzás Erika ügyvéd) által képviselt II.R. ALPERES NEVE (II.R. ALPERES CÍME) II.r. és az III.R. ALPERES NEVE (III.R. ALPERES CÍME) III.r. alperesek ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2014. május 19. napján meghozott 14.P.20.714/2012/59. számú ítélete ellen a felperes részéről 62., az I.r. alperes részéről 65. sorszám alatt előterjesztett és 69. sorszám alatt pontosított fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban a 2015. február 4. napján megtartott fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét pedig részben és akként változtatja meg, hogy az I.r. alperes részére megváltási ár és értékiegyenlítés címén fizetendő összeget 2 571 034 (Kettőmillió-ötszázhetvenegyezer-harmincnégy) Ft-ra leszállítja, a felperes és az I.r. alperes által az állami adóhatóság részére fizetendő eljárási illeték összegét pedig 524 250 - 524 250 (Ötszázhuszonnégyezer-kettőszázötven - Ötszázhuszonnégyezer-kettőszázötven) Ft-ra felemeli. Az ingatlanügyi hatóság felhívását azzal egészíti ki, hogy az ingatlan-nyilvántartási eljárás igazgatási szolgáltatási díját a felperesnek kell megfizetni, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az államnak külön felhívásra - az abban megjelölt határidőn belül, módon és számlára - fizessen meg 185 230 (Egyszáznyolcvanötezer-kettőszázharminc) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, míg az I.r. alperest 40 000 (Negyvenezer) Ft mérsékelt eljárási illeték megfizetésére kötelezi.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5150 (Ötezer-egyszázötven) Ft első- és másodfokú perköltséget, ezt meghaladóan a perrel felmerült egyéb költségeiket (az I.r. alperes pártfogó ügyvédjének díját is) a peres felek maguk viselik.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes és az I.r. alperes (a továbbiakban: peres felek) házastársak voltak, a házassági életközösségük 2008. június 1.

napján véglegesen megszakadt. A Debreceni Városi Bíróság a 2009. február 12. napján jogerőre emelkedett .../2. számú ítéletével a házasságukat felbontotta. A peres felek az 1/2-1/2 arányban közös tulajdonukat képező, a ... hrsz. alatti, 2877 m² nagyságú, kivett lakóház udvar megjelölésű ingatlan valamint a ... hrsz. alatti ingatlan (a továbbiakban: perbeli ingatlan) - amelyeket a II-III.r. alperes javára bejegyzett jelzálogjog terhel - közös tulajdonát nem szüntették meg. A két hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan egymás mellett található, a peres felek utolsó közös lakása ebben az ingatlanban (**CÍM**) volt, amelynek - a bíróság által jóváhagyott egyezség szerint - a közös használatában állapodtak meg.

2008. október 22. napján az I.r. alperes véglegesen elköltözött az ingatlanból. 2009. augusztus 1. napján a peres felek megszüntették az egyes gazdasági társaságokban levő vagyoni részesedésük közös tulajdonát és elszámoltak egymással.

Az életközösségük fennállása alatt szabad felhasználású hitelt szerződést kötöttek a II-III.r. alperessel, melyeknek a törlesztő részleteit 2009. augusztus 1. napjától kezdődően kizárólag a felperes fizette. A házassági életközösségük alatt **N.J.-től** 4 300 000 Ft-ot, a felperes édesanyjától 1 700 000 Ft-ot, az I.r. alperes édesanyjától 2 500 000 Ft-ot, valamint az I.r. alperes nagymamájától 1 500 000 Ft-ot, összesen 10 000 000 Ft-ot kaptak kölcsön. A 4 300 000 Ft-os kölcsön összegét **N.J.** részére a felperes 2012. március 25. napján visszafizette, a többi kölcsöntartozás még fennáll.

Az I.r. alperes a 2010. június 14. napján keltezett kölcsönszerződés elnevezésű okiratban a felperes felé 5 000 000 Ft, míg a 2012. április 10-i dátumú kölcsönszerződésben további 2 800 000 Ft tartozást ismert el.

A felperes kereseti kérelmében a közös tulajdonú ingatlanok megszüntetését kérte oly módon, hogy az I.r. alperes 1/2 tulajdoni arányú illetőségét magához váltja és az elszámolás eredményeként 1 050 000 Ft ellenérték megfizetését vállalja. A II-III.r. alperest a közös tulajdon megszüntetésének a túrására kötelezését, továbbá az I.r. alperes perköltségében való marasztalását kérte.

Az I.r. alperes a közös tulajdon megszüntetését nem ellenezte, azonban azt oly módon kérte, hogy a bíróság - 18 353 821 Ft megváltási ár megfizetésével - a felperes 1/2 tulajdoni illetőségét az ő tulajdonába adja. Az édesanyjától és a nagyszüleitől kapott, de még vissza nem fizetett kölcsöntartozás, valamint a **M.GY.** által fizetett bérleti díj összegének az elszámolását kérte a megváltási ár összegének a megállapításánál és a felperesnek a perköltsége megfizetésére kötelezését is.

A II-III.r. alperes nem ellenezte a perbeli ingatlanok közös tulajdonának a megszüntetését.

Az elsőfokú bíróság a felperes kereseti kérelmét részben találta megalapozottnak. A peres felek közös tulajdonát megszüntette, az I.r. alperes 1/2 tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta 4 886 452 Ft értékkiegyenlítés megfizetése mellett azzal, hogy a II-III.r. alperest ennek túrására kötelezte.

Rendelkezett a közös tulajdon megszüntetésével kapcsolatos adatváltozásoknak az ingatlan-nyilvántartásba történő átvezetésének elrendeléséről, valamint a peresztesség-pernyertesség arányában a peres felek perköltségviselési kötelezettségéről.

A döntését azzal indokolta, hogy a peres felek egyező előadása, valamint **CS.T.** igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő aggálytalan szakértői véleménye alapján az ingatlanok forgalmi értéke 34 950 000 Ft, amelyet 2014. május 15-én 10 979 836 Ft összegű hitel tartozás terhelt. Az így fennmaradó 23 970 164 Ft nettó vagyoni értéket figyelembe véve az egy főre eső jutó 11 985 082 Ft. A felperes által az I.r. alperes helyett kifizetett közös adósság (a 2012. áprilisi kölcsönszerződés szerinti 7 800 000 Ft, a felperes által a hitelintézetek részére kifizetett törlesztő részletek fele összege, azaz 1 598 630 Ft) összesen 9 398 630 Ft. Ugyanakkor a peres feleket terhelő 4 000 000 Ft összegű kölcsöntartozás (2 500 000 Ft az I.r. alperes édesanyjától, 1 500 000 Ft az I.r. alperes nagymamájától) fele összege, valamint a felperes által felvett 300 000 Ft-os bérleti díj 50%-nak a figyelembevételével 4 886 452 Ft az az összeg, amelyet ezen elszámolás alapján a felperes a közös tulajdon megszüntetése miatt megváltási ár jogcímén köteles megfizetni.

Alapvetően találta az I.r. alperesnek a **M.GY.** bérlet által fizetett havi 50 000 Ft-nál magasabb összegű bérleti díj figyelembevételét, mivel a **CS.T.** igazságügyi szakértő által megállapított havi 100 000 Ft-os összeg a társ tulajdonosok egymás közötti viszonylatában megállapított használati díj, mellyel szemben az 50 000 Ft-os bérleti díj a szabad piaci (ingatlan forgalmi) helyzetben kialakult keresleti kínálati árnak tekinthető.

Döntésénél figyelemmel volt arra is, hogy **M.GY.** bérlet az I.r. alperesnek is felajánlotta, hogy fele-fele arányban fizeti a peres felek részére a bérleti díjat, az I.r. alperes azonban ezt nem fogadta el arra hivatkozással, hogy megvárja a bíróság döntését.

Nem találta megalapozottnak a felperesnek az áramdíj és kötbér jogcímén előterjesztett elszámolási igényét. Abból a tényből, hogy az I.r. alperes már 2008. október 22. napján elköltözött a perbeli ingatlanból azt a következtetést vonta le, hogy azzal már nem rendelkezett és mivel ezek nem az ingatlan tulajdonjogához, hanem a használatához tartozó költségek, a felperes ezt megtérítési igényét a rezsidíjakat felhalmozó bérlettel szemben érvényesítheti.

Megállapította, hogy bár az I.r. alperes módosított ellenkérelmében 18 353 821 Ft megfizetését vállalta a közös tulajdon megszüntetése esetén, azonban csupán 3 000 000 Ft erejéig igazolta a teljesítőképességét a felperes által igazolt 3 050 000 Ft-tal szemben a „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 148. §-ának (2) bekezdése alapján a perbeli ingatlanok közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy az I.r. alperes 1/2 tulajdoni illetőségét a felperes tulajdonába adta.

A Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság 1/2008. (V.19.) PK véleményének VIII/g. pontja alapján rendelkezett a peres felek perköltségviselési kötelezettségéről.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes és az I.r. alperes terjesztett elő fellebbezést.

A felperes módosított fellebbezésében a sérelmezett ítélet részbeni megváltoztatását, az I.r. alperes által igényelt 2 000 000 Ft kölcsönösszeg beszámításának a mellőzését, az I.r. alperes helyett kifizetett villanyszámlák, valamint a hiteltörlesztő részletek és a villanyszámlák díjának középátlagos kamatainak és a 10 300 Ft hitelintézeti adatközlési díjnak a beszámítását kérte az őt terhelő megváltási árba. Sérelmezte az elsőfokú ítéletnek a perköltségviseléséről döntő rendelkezéseit is, számítása szerint ugyanis az I.r. alperes 71,7% arányban lett pervesztes, ezért ennek figyelembevételével kérte az elsőfokú perköltsége megállapítását, valamint az I.r. alperest a másodfokú perköltsége megfizetésére kötelezni.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelése alapján jutott arra a következtetésre, hogy a peres feleknek **B.J.**, illetve az I.r. alperes nagymamájával szemben 4 000 000 Ft összegű kölcsöntartozása áll fenn, melyek beszámítására jogosult az I.r. alperes. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta e követelés elévülésével kapcsolatos hivatkozását, és annak sem adta indokát, hogy azt miért nem vette figyelembe, ahogyan az általa kifizetett törlesztő részletek és a villanyszámla után igényelt törvényes mértékű kamat, valamint a hitelintézeti adatközlési díj megváltási árba történő beszámításának a mellőzése tekintetében sem tartalmaz indokolást a döntés.

A másodfokú eljárásban kérte az elsőfokú ítélet meghozatalát követően megfizetett és igazolt összegű közös adósság fele összegének elszámolását.

Az I.r. alperes a másodfokú eljárásban visszavonta a fellebbezését, ezért a Pp. 244. §-ának (3) bekezdése alapján a felperes fellebbezési ellenkérelme hatálytalan.

Az I.r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

A II-III.r. alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát fenntartva nem ellenezte a kereset teljesítését.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül, melynek eredményeként megállapította, hogy a felperes fellebbezése részben megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a felperes keresetének elbírálásához szükséges jelentős tényeket illetően feltárta, azt lényegében helyesen állapította meg. A peres felek egymásnak ellentmondó előadásait, a kihallgatott tanúk vallomásait és a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokat túlnyomó részt a Pp. 206. §-ának (1) bekezdése alapján megfelelően értékelte, azonban a megállapított tényállásból részben téves jogi következtetésre jutott.

1. Az I.r. alperes által visszafizetni vállalt közös tartozás

Az ítélet tábla - bár nem a felperes fellebbezéséből megjelölt okból - alaposnak találta a felperes fellebbezését az I.r. alperes által megfizetni vállalt közös tartozás elszámolása tekintetében.

Jóllehet a felperes vitatta a tartozás fennállását, annak elszámolhatóságát ténylegesen nem ez zárja ki.

Az I.r. alperes az édesanyjától és nagyszülőjétől felvett kölcsön közös adósságként történő elszámolását igényelte a perben. A tartozások visszafizetését azonban nem igazolta (ezt nem is állította), ezért saját jogán ezen tartozások elszámolására a volt házastársak belső jogviszonyában csak akkor lett volna lehetősége, ha jogosultak a felekkel szemben fennálló követelésük érvényesítését engedményezik, vagy ha a felperes hozzájárul az elszámolásukhoz. A felperes azonban mivel a tartozás tényét is vitatta is, ez okból hozzájáruló nyilatkozatot sem tett, az I.r. alperes pedig édesanyjától, **B.J.**tól a követelés érvényesítésére őt feljogosító engedményező nyilatkozatot nem csatolt (ilyen tartalmú nyilatkozat létrejöttére nem is hivatkozott). Nem igazolta a nagyszülő által tett engedményezést sem, illetve annak örökösétől sem csatolt ilyen okiratot. Nincs adat a perben arra sem, hogy az elhunyt nagyszülő után e tartozás érvényesítésére ki vagy kik jogosultak. E tekintetben az I.r. alperes tényállítást sem tett. A kialakult bírósági gyakorlat szerint törvényi felhatalmazás hiányában más személy jogának érvényesítésére kereset nem indítható, mivel a Pp. a perbizomány intézményét nem ismeri (BH1997.199.).

Az I.r. alperes tehát e követelést - a perbeli legitimáció hiányában - nem érvényesítheti e perben, ezért az ítéletábra mellőzte a 2 000 000 Ft közös tartozás I.r. alperes javára történő elszámolását a megváltási árba.

2. Villanyszámla és kötbér

Az ítéletábra megállapítása szerint a felperes alappal igényelte a közös tulajdont képező ingatlan rezsiköltsége körében a villanyszámla és a jogosulatlan áramvételezés miatt felszámított kötbér fele összegének, azaz 244 765 Ft-nak az elszámolását. Az elsőfokú bíróság arra hivatkozással mellőzte ezen költségek elszámolását, hogy azok nem a tulajdonjoghoz, hanem a használathoz tapadó költségek voltak, ezért a felperes megtérítési igényét a rezsidíjat felhalmozó bérlóval szemben érvényesítheti.

A jelen perben még alkalmazandó „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (rég. Ptk.) 99. §-a alapján a tulajdonos viseli a dologgal járó terheket, e szabály a közös tulajdon tárgyára is vonatkozik azzal, hogy a rég. Ptk. 141. §-a szerint a tulajdonostársakat a tulajdoni hányaduk arányában terhelik a dologgal kapcsolatos egyéb kiadások.

Azt a tényállítást a felperesnek, hogy az ingatlanban az I.r. alperes rokonai laktak, az I.r. alperes is elismerte, illetve azt sem vonta kétségbe, hogy a felperes is elköltözött a közös tulajdonú ingatlanból (.../7. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal). Ezért iratellenes az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes által e jogcímen beszámítani kért rezsidíj nem az ingatlan tulajdonjogához, hanem a használatához tapadó költség, mivel ezek a költségek nem a felperes lakásban tartózkodásának az időszaka alatt keletkeztek. A felperes a .../2. alatt csatolt okiratokkal igazolta, hogy villanyszámlából 264 530 Ft-ot, míg a jogosulatlan áramvételezés miatt 225 000 Ft-ot, összesen 489 530 Ft-ot megfizetett, amelynek az I.r. alperes tulajdoni hányadára eső összegének a megtérítésére a rég. Ptk. 141. §-a alapján ezért igényt tarthat. Bár a Pp. 247. §-a alapján alkalmazandó Pp. 146. §-

ának (5) bekezdése alapján a felperes - az elsőfokú eljárásban ezen összeg után nem érvényesített - késedelmi kamatra felemelhette a kereseti kérelmét a megváltási árba történő beszámítása érdekében, azonban az ítélet tábla megállapítása szerint nem bizonyította a peres eljárásban ennek feltételeit. A felperes személyes előadása szerint az I.r. alperest nem tájékoztatta a tartozás keletkezéséről, nem is szólította fel annak megfizetésére. Azt sem igazolta, hogy az ingatlannal kapcsolatosan felmerülő költségek I.r. alperes helyett történő kifizetése tárgyában olyan megállapodás jött létre közte és az I.r. alperes között, amely alapján az I.r. alperesnek a helyette kifizetett költségek után kamatfizetési kötelezettsége áll fenn. Ez a megállapítás a felperes által a peres felek közös adósságát képező szabad felhasználású jelzáloghitelek után fizetendő törlesztő részletek késedelmi kamatára is vonatkozik. A felperes ugyanis elismerte, hogy amikor 2008. október 22-én elköltözött az I.r. alperes az ingatlanból és megállapodtak a törlesztő részletek fizetésében, az I.r. alperest terhelő kamatfizetési kötelezettségről nem állapodtak meg (7. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal). Ezt a megállapítást támasztja alá az is, hogy sem a 2010. június 14-i, sem a 2012. április 10-i kölcsönszerződés elnevezésű, tartalma alapján tartozáselismerő okiratnak minősülő megállapodásban feltüntetett összeg nem tartalmaz járulékot. A felperes még a keresetlevelében sem hivatkozott az eredeti megállapodásuk módosítására, a keresetét a késedelmi kamatokra a peres eljárásban terjesztette ki. Ezért az ítélet tábla a Pp. 206. §-ában foglaltak alapján azt állapította meg, hogy a felperes e vonatkozásban a Pp. 164. §-a alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének nem tudott eleget tenni sem a felperes által az I.r. alperes helyett kifizetett törlesztő részletek után, sem a villanyszámla és kötbér tartozás után járó kamat tekintetében, ezért ezeket a járulékokat nem számolta el a felperes javára.

A Pp. 75. §-ának (1) bekezdése szerint perköltség - a törvényben meghatározott kivételeket nem tekintve - mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merült fel.

A fenti jogszabályhelyből következik, hogy a felperes által igényelt, összesen 10 300 Ft hitelintézeti adatközlési díj megváltási árba történő beszámításának nem volt helye, ez a perköltség meghatározásánál vehető (veendő) figyelembe.

3. Mindezekre figyelemmel a peres felek közötti elszámolás - az elsőfokú bíróság számítási metodikáját követve - az alábbiak szerint módosul:

Az ingatlan bruttó vagyoni értéke	950 000 Ft
az ingatlant terhelő hitel egyenlege 2015. január 31-én (7/F/1.-7/F/2. alatti okirat)	10 652 689 Ft
Nettó vagyoni érték	24 297 311 Ft

1 főre eső jutó: **12 148 655,5 Ft**

I. A felperes által az I.r. alperes helyett kifizetett közös adósságok

1. Az elsőfokú bíróság által megállapított nem fellebbezett összeg: 9 398 630 Ft

2. A felperes által az I.r. alperes helyett kifizetett áramdíj és kötbér fele összege (.../1., .../2.)	244 765 Ft
3. A felperes által 2014. június - 2015. január 29. napja között megfizetett 968 452 Ft fele összege (.../3-.../9.)	484 226 Ft
összesen:	10 127 621 Ft.

Bár a felperes a másodfokú eljárásban 1 215 546 Ft megfizetett közös adósság fele összegét, 607 773 Ft-ot kért beszámítani a megváltási árba, azonban az általa állított 1 215 546 Ft-tal szemben a 2015. február 4. napján tartott fellebbezési tárgyaláson a .../10. alatt becsatolt okiratokkal csak 968 452 Ft megfizetését igazolta. A becsatolt bankszámlakivonatokon ugyanis olyan összegek is szerepelnek, amelyek „nem teljesült jelzáloghitel törlesztésként” szerepelnek, ezért az ítélet tábla mellőzte ezeknek a megváltási árba történő beszámítását, figyelemmel arra is, hogy a felperes által .../2. alatt csatolt, a perbeli ingatlant terhelő hitelek egyenlegét tartalmazó pénzügyi igazolások a ténylegesen nem teljesült befizetések összegét is tartalmazzák.

4. Bérleti díj beszámítása

A felperes fellebbezése nem érintette az elsőfokú ítéletnek a 2013. május 1. napjától 2014. április 30. napjáig 17 hónapra a **M.GY.** bérelő által fizetett havi 50 000 Ft-os bérleti díj felének, azaz 300 000 Ft-nak a megváltási árba történő beszámítását. Az I.r. alperes a másodfokú tárgyaláson pontosított ellenkérelmében az ítélethozatalig terjedő időtartamra is kérte a bérleti díj tulajdoni hányadára eső összegének a beszámítását. 2014. május 1. napjától 2015. február hónappal bezárólag a 10 hónapra kifizetett 500 000 Ft összegű bérleti díj fele, azaz 250 000 Ft, összesen 550 000 Ft az az összeg, amely az I.r. alperest ezen a jogcímen megilleti.

Az elszámolás a fentiek alapján a következők szerint alakul:

Az ingatlanok tiszta értékének a fele összege	
1 főre eső jutó:	12 148 655,5 Ft
Felperes által I.r. alperes helyett kifizetett közös tartozás	10 127 621 Ft
Felperes által felvett bérleti díj fele	550 000 Ft
Megváltási ár és értékkiegyenlítés összege	2 571 034 Ft

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a felperes által fizetendő megváltási ár és értékkiegyenlítés címén járó marasztalási összeget leszállította.

Az ítélet tábla nem találta alaposnak a felperesnek a perköltségre vonatkozó fellebbezési érveit. Az elsőfokú bíróság az irányadó bírósági gyakorlatra utalással helyesen állapította meg, hogy a közös tulajdon megosztása körében a perköltségviselés általános szabályától való eltérésre okot adó körülmény nem merült fel, ezért a Pp. 75. §-ának (1) bekezdése

szerint csupán a felperes által megfizetett adatszolgáltatási díjak, mint készkiadások fele-fele arányú megosztása volt indokolt.

Észlelte az ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróság a pertárgy értékét nem a Pp. 24. §-a (2) bekezdésének e) pontja alapján határozta meg. Az elsőfokú bíróság által is felhívott 1/2008. (V.19.) PK vélemény VIII.f. pontja szerint, ha a felperes az iránt indít keresetet, hogy a bíróság a közös tulajdon tárgyát megfelelően ellenérték fejében adja az ő tulajdonába, a per tárgyának értéke a tulajdonba adni kért tulajdoni hányad értéke, azaz az adott esetben a 34 950 000 Ft fele összege, 17 475 000 Ft. Ezért az 1 048 500 Ft-os kereseti illetéket a peres felek fele-fele arányban kötelesek megfizetni. A Kúria 1/2014. PJE határozata I. pontja alapján ugyanis az 1/2008. PK vélemény VIII. pontja továbbra is alkalmazható.

Az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) módosításáról, valamint „A hiteles tulajdoni lap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról” szóló 1996. évi LXXXV. törvény (Díjtv.) 32/A. §-ának (1) bekezdésében meghatározott díj megfizetésére köteles személyről, holott ez a megkeresést előterjesztő bíróság számára kötelező [Díjtv. 32/E. §-ának (1) és (3) bekezdései], ezért az elsőfokú ítéletet etekintetben pontosította.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányában kötelezte a felperest és az I.r. alperes az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított és a felperes és az I.r. alperes illetékfeljegyzési jog kedvezménye folytán az állam által előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére az Itv. 74. §-ának (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2) bekezdése és 15. §-ának (1) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonos volt, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült egyéb költségeiket a peres felek maguk viselik. Az I.r. alperes a fellebbezésének a visszavonása folytán az Itv. 46. §-ának (1) bekezdése alapján megállapított és az Itv. 58. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján mérsékelt illeték megfizetésére köteles. Az I.r. alperest a másodfokú eljárásban pártfogó ügyvéd képviselte, melynek viselésére a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése alapján az I.r. alperes köteles.

Debrecen, 2015. február 17.

Szilágyiné Dr. Karsai Andrea sk. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna sk. előadó bíró, Dr. Szűcs Lajos sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -